

[Hjortnæs]

Jeg mener også, at nogle af de spørgsmål, vi diskuterer her i dag, er politiske. Det er klart, at man skal have en teknisk ekspertvejledning på nogle forskellige områder, men om man vil tillade nitrat og nitrit og i hvilket omfang er en politisk beslutning. Det er også en politisk beslutning, om man vil tillade, at de stoffer, som i øvrigt har været på tale, skal ind på positivlisten eller ikke, og der ligger ingen speciel retsgaranti i at køre sagen gennem et klagesystem. Det giver i hvert fald ingen beskyttelse af de mennesker, der i givet fald i den periode vil blive udsat for den giftige påvirkning, så hvor er deres retssikkerhed henne? Det er disse sammenhænge, jeg har forsøgt at pege på, og de er efter min opfattelse temmelig logiske.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det er jo egentlig nedslående at høre miljøministeren understrege gang på gang heroppefra, at der ikke er noget fælles fodslag i miljøpolitikken, og at man ikke kan diskutere disse vigtige emner.

Jeg må sige, at ansvaret herfor ligger alene hos miljøministeren, for miljøministeren taler jo uden om det, vi er enige om. Det er da muligt, der lå 103 sager i Miljøankenævnet. Og der er ingen, der har tilkendegivet, at man ikke ønskede en opstramning af de ting, som er beskrevet i lovforslag nr. L 179, for de ting er vi jo alle sammen enige om. Det er alene teknikken, det er alene måden, og det er alene den retstilstand, som vil komme, når dette forslag bliver vedtaget, som en række partier er alvorligt bekymrede for. Det er slet ikke miljøsigtet.

Hvis miljøministeren vil have fælles fodslag i miljøpolitikken, var det måske kreativt at gå langt mere intenst i forhandling med de partier, ministeren så gerne vil have med. Men sandheden er jo blot den, at regeringen har sit flertal og benytter enhver lejlighed til – og meget gerne i miljøpolitikken – at markere, at den har en anden profil end den tidligere regering. Forskellene er så marginale, hr. miljøminister, at det eneste, der skal til, er en smule lyst til og bare et lille ønske om at finde konsensus. Men det er her, at det hele svigter.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Jeg tror, vi er ved at være på det stadium,

hvor der ikke kan tilføres stort mere nyt til debatten.

Min afslutning skal være, at i ministerens sidste indlæg advarede ministeren mod en snæver blokpolitik, og så nævnte han VKZ. Jeg vil godt lige minde ministeren om, at det, som VKZ er imod i dette lovforslag, er netop, at der lægges op til en snæver ministerpolitik, hvor ministeren skal have alle afgørelser på området. Vi kan sådan set godt blive enige om, at vi skal passe på, at det ikke bliver for snævert, og det er derfor, vi er imod lovforslaget.

Miljøministeren (Svend Auken):

I kampens hede, havde jeg nær sagt, glemte jeg at svare på hr. Peter Hansen-Nords spørgsmål.

Der blev spurgt, hvor længe et forslag kan forsinkes eller udsættes, hvis det bliver undergivet notifikation. Svaret på spørgsmålet er, at når forslaget notificeres, har Kommissionen 3 måneder til at reagere i, og hvis den reagerer ifølge den nye procedure i informationsdirektivet, har den mulighed for at udsætte forslagsets ikrafttræden i 12 måneder. Sådan er reglerne.

Når jeg er så skuffet over, at en række af de her ting ikke går igennem, så er det, fordi dette forslag jo er en konsekvens af, at det hidtidige system er brudt sammen, og vi burde være fælles om at løse det problem.

Jeg tror ikke, at Venstre og De Konservative kan være interesseret i, at jeg nævner den meget lange liste af spørgsmål, hvor Venstre og De Konservative i opposition har en helt anden holdning end den, man stod for, da man var i regering. Ønsker man, at jeg skal læse den op? Ønsker man, at jeg skal gennemgå den? Også de forslag, hvori vi ordret inklusive stave- og kommafejl brugte den tidligere regerings tekst, er man gået imod her i salen!

Det skal jeg skåne Folketinget for og så til slut alene glæde mig over, at til trods for, at lobbyvirksomhed er blevet udfoldet ikke bare af organisationer her i landet, men, som vi ved fra fjernsynet, også af internationale kapitalkræfter, har det vist sig muligt at få vedtaget det her forslag med et markant flertal.

Jeg vil vove den påstand, at uanset hvem der kommer efter mig som miljøminister, også selv om det skulle være en K-, V- eller Z-minister, vil man ikke turde ændre denne procedure, når